

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.296/2021/12. szám

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2021. szeptember 15. napján megtartott nyilvános ülés alapján és ugyanazon a napon tanácsulésen meghozta a következö

í t é l e t e t:

A hivatalos személy elleni erőszak büntette és más bűncselekmények miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben az ítéltábla a Miskolci Törvényszék 2021. május 7. napján kihirdetett 17.B.35/2020/107. számú ítéletét megváltoztatja az alábbiak szerint.

A 2 rendbeli becsületsértés vétsége (Btk. 227. § (1) bekezdés a) pont) minősítést mellözi.

A vádlott szabadságvesztés büntetését 2 (kettö) év 6 (hat) hónapra, míg közügyektöl eltiltás mellékbüntetését 3 (három) évre enyhíti.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A kiszabott szabadságvesztés büntetésbe a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétöl a mai napig eltelt időt is beszámítja.

I n d o k o l á s

[1] A Miskolci Törvényszék 2021. május 7. napján kihirdetett 17.B.35/2020/107. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Büntető Törvénykönyvröl szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 293. § (1) bekezdése és (2) bekezdése alapján 2 rb. hivatali vesztegetés büntetében, hivatalos személy elleni erőszak büntetében (Btk. 310. § (1) bekezdésének a) pontja) és 2 rendbeli becsületsértés vétségében (Btk. 227. § (1) bekezdésének a) pontja). Ezért halmazati büntetésül 5 év szabadságvesztésre és mellékbüntetésül 5 év közügyektöl eltiltásra ítélte. A szabadságvesztést börtön fokozatban határozta meg végrehajtani. Megállapította, hogy a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontja a büntetés kétharmad részének kitöltését követö napon esedékes. Beszámítani

rendelte a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztés büntetésbe. Rendelkezett az eljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az ítélet ellen az ügyészség jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása végett.

A vádlott és védője a korrupciós bűncselekményt és a hivatalos személy elleni bűncselekményt érintően elsősorban felmentés, másodsorban enyhítés, míg a becsületsértés tekintetében elsődlegesen törvénysértő halmazati elbírálás miatt, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A fellebbviteli főügyészség az ügyészség súlyosításra irányuló fellebbezését fenntartotta. Átiratában kifejtette, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat megtartva ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a rendelkezésre álló bizonyítékok mérlegelése során mérlegelési tevékenységében hibát nem vétett, az logikus. Az általa megállapított tényállás megalapozott, a vádlott bűnösségére vont következtetés törvényes.

A fellebbviteli főügyészség kifejtette viszont azt az álláspontját, hogy tévedett a törvényszék akkor, amikor a vádlott cselekményét a hivatalos személy elleni erőszak büntette mellett 2 rendbeli becsületsértés vétségének is minősítette. E körben a védelmi fellebbezés helytálló. Megjelölésre került a fellebbviteli főügyészség által a Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat számára 891. oldalán olvasható állásfoglalás, illetőleg BH2005. 338., 2014. 130. számú eseti döntések.

Kitért arra a fellebbviteli főügyészség, hogy mivel a hatályos Btk. rendelkezései 2020. november 5. napjától szigorodtak, így a Btk. 2. §-ának felhívásával szükséges kitérni arra, miszerint a vádlottal szemben az elkövetés idején hatályban volt büntetőtörvény alkalmazásának van helye. Indítványozta a fellebbviteli főügyészség, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét akként változtassa meg, miszerint a 2 rendbeli becsületsértés vétsége minősítést mellőzze, az indokolást a Btk. 2. §-ában írt időbeli hatályára vonatkozóan egészítse ki, a vádlottal szemben kiszabott börtönbüntetést és közügyektől eltiltást hosszabb tartamban állapítsa meg. Egyebekben az elsőfokú ítéletet hagyja helyben.

[4] A védő fellebbezésének indokolásában fenntartotta a korábbiakban bejelentett fellebbezését annak célja és iránya szerint. A 2 rendbeli becsületsértés vétsége miatti felelősségre vonás mellőzésére tett indítványt. A vesztegetés büntette kapcsán változatlanul indítványozta védenca felmentését. Védőként jóval nagyobb jelentőségűnek tartja az intézkedés, a felek közötti találkozás első pillanatait, illetve a vádlott tudati oldalát, a szavaiban felmerülő szándékot, célzatot; illetve a felek közötti korábbi büntetőeljárásokra visszavezethető személyes ellentétet. Kifejtette a védő, hogy a bizonyítékok értékelése, és az abból levont bírói következtetések önmagukban nem képezhetik fellebbezés tárgyát. A védelem célja az, hogy a tényállásban nem szereplő, de az iratok tartalma és további esetleges bizonyítás alapján a részben megalapozatlan ítélet a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 592. § (2) bekezdése alkalmazásával kiegészítése kerüljön. A rendelkezésre álló okirati bizonyítékok figyelembevételével rögzíthető a vádlottól lefoglalt készpénz összege, az 1725 Ft, továbbá tényként rögzíthető, hogy a vádlottnál pénztárca nem volt. A vádlotti kijelentéseknek a célzata nem az eljárás befolyásolása, és nem a hivatali köteleesség megszegésére való buzdítás volt, sokkal inkább némi kérkedés, vagy a vádlott által

nem túl jelentősnek tartott szabályszegés miatt felmerülő helyszíni bírság megfizetése volt. tanú³ vallomását fenntartások nélkül kezelte a törvényszék, noha a videófelvétellel is dokumentált vallomása több helyütt téves állításokat tartalmaz.

A védő a korábban előterjesztett bizonyítási indítványát továbbra is fenntartotta, védence "agyi térfoglalásai – szervi elváltozásai miatt" és epilepsziás rohamai alapján neurológiai vizsgálatát, szakvélemény írásbeli kiegészítését indítványozta. A szakértői vizsgálat elrendelése esetén a szakértő nyilatkozni tudna arra, hogy védence neurológiai panaszai milyen külső jelekben nyilvánulnak meg, a vádlotti kézmozgás, kéz ökölbe szorítása, megemelése lehet-e epilepsziás tünet, figyelemmel arra is, hogy a tanúk szerint védence imbolygott, értelmetlenül beszélt. A végső soron előterjesztett enyhítést célzó fellebbezése keretében indítványozta a védő a vádlott büntetésének lényeges mértékben történő mérséklését. Enyhítő körülmények között megjelölte azt, hogy a vádlott idős korú, 2 rendbeli becsületsértés vétsége minősítés mellőzése indokolt. A bv. intézetbe kerülését követően a vádlott egészségi állapota megromlott. Vér szerinti, saját gyermeke eltartásáról gondoskodik. A Btk. 38. § (2) bekezdésében írt ún. "felező kedvezmény" alkalmazására látott lehetőséget a védő.

[5] Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) bekezdése, (2) bekezdése és (7) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált a Be. 599. § (1) bekezdése szerinti nyilvános ülésen.

[6] A felülbírálat során az ítéltábla arra a meggyőződésre jutott, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályok maradéktalan betartásával ügyfelderítési kötelezettségének hiánytalanul eleget tett, sem abszolút, sem relatív eljárási szabályszegést nem követett el. A törvényszék indokolt bizonyítást vett fel az ügyben, a törvényesen beszerzett szükséges bizonyítékokat a logika szabályainak megfelelően egyenként és összességükben is értékelte.

[7] A törvényszék által megállapított tényállás megalapozott és irányadó a másodfokú eljárásban a Be. 591. § (1) bekezdése értelmében.

[8] Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma folytán a felmentésre irányuló fellebbezés eredményre nem vezethet.

[9] A vádlott bűnösségére vont következtetés helytálló.

[10] A vádlott cselekményeinek minősítése kapcsán azonban az ítéltábla egyetért a védő és a fellebbviteli főügyészség álláspontjával, miszerint tévedett a törvényszék akkor, amikor a vádlott cselekményét a hivatalos személy elleni erőszak büntette mellett 2 rendbeli becsületsértés vétségének is minősítette. A Magyar Büntetőjog Kommentár a gyakorlat

számára, szerkesztő dr. Kónya István, HVG– ORAC Lap- és Könyvkiadó Kft., Budapest, 2013. év., 3. kiadás 891. oldalán rögzítettek értelmében az élet és a testi épség ellen elkövetett erőszakos bűncselekmények – emberölés, testi sértés, hivatalos személy elleni erőszak stb. – megvalósítása során az ugyanazon sértett emberi méltóságát sértő kifejezések használata folytán megvalósult becsületsértés a látszólagos alaki halmazat következtében beleolvad az erőszakos bűncselekménybe. Eljárásjogi szempontból azonban e tekintetben – látszólagos alaki halmazat – nincs helye külön felmentő rendelkezésnek, mert ez a halmazatban álló bűncselekmények körének szűkítése a bűncselekmény minősítésének fogalmába (és nem a bűnösség körébe) tartozik (BH2005. 338., 2014. 130.). Az előbbiekből következőleg a másodfokú bíróság a 2 rendbeli becsületsértés vétsége minősítést mellőzte.

[11] A védőnek a vesztegetés büntetét érintően kifejtett álláspontjával ellentétben az ítéltábla rámutat arra, hogy az ítélet [11] bekezdésében nagyon is konkrét ajánlat hangzott el a vádlott részéről. „Adok pénzt, elmentek, és nem történik semmi.” „Mennyi pénz kell? Odaadom és eltűntök innen!” Helyesen rögzítette az elsőfokú bíróság, miszerint a vádlott pénzt azért ajánlott fel az intézkedő rendőröknek, hogy intézkedési kötelezettségüknek ne tegyenek eleget. A vádlott bűnösségére vont következtetés tehát helytálló, cselekményének hivatali vesztegetés büntettként minősítése kifogástalan.

[12] A hivatalos személy elleni erőszak büntetétéhez kapcsolódóan szükséges felhívni a Kúria 8. BK véleményét, mely szerint a több hivatalos személy ellen elkövetett erőszak nem válik több bűncselekménnyé, ha azokat egységes eljárás keretében követik el, a bűnhalmazat megállapítását a hatósági eljárás egysége kizárja.

[13] Az ítéltábla egyetértett a fellebbviteli főügyességgel abban is, hogy a hatályos Btk.-nak a feltételes szabadságra bocsátásra, valamint a pártfogó felügyelet alkalmazására vonatkozóan szigorodtak a szabályai 2020. november 5. napjától. Erre figyelemmel a Btk. 2. §-ában meghatározott időbeli hatály tekintetében megállapítható, hogy a vádlottal szemben az elkövetés idején hatályban volt büntetőtörvény alkalmazásának van helye.

[14] A büntetés kiszabása során irányadó alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket a törvényszék túlnyomórészt feltárta. A Kúria 56. BK véleményének II./4. pontja értelmében az idős kor – a vele rendszerint együtt járó testi és szellemi hanyatlás, valamint tűrőképesség csökkenés miatt – enyhítő körülmény; általában a nyugdíjkorhatárt meghaladó életkort lehet így értékelni.

[15] A büntetés kiszabása során az ítéltábla tekintettel volt arra, hogy a halmazatban álló bűncselekmények száma csökkent, az eljárás több mint egy éves időtartama alatt a vádlott végig kényszerintézkedés hatálya alatt állt, letartóztatásban volt. A rendelkezésre álló adatok szerint a bv. intézetben egészségi állapota tovább romlott.

[16] Az ítéltábla arra az álláspontra helyezkedett, hogy a büntetés kiszabása során a törvényszék indokolatlanul nagy jelentőséget tulajdonított a súlyosító körülményeknek, így az

által a kiszabott büntetés eltúlzott, nem tükrözi kellően a hasonló jellegű ügyekben kialakult bírói gyakorlatot, ezért az ítéltábla a vádlott szabadságvesztés büntetését és közügyektől eltiltás mellékbüntetését is enyhítette.

[17] Az enyhítés végett is bejelentett jogorvoslat eredményre vezetett.

[18] Az ítélet egyéb rendelkezései helyesek és törvényesek.

[19] A másodfokú bíróság a védelem által az igazságügyi orvosszakértői vélemény kiegészítése iránt előterjesztett bizonyítási indítványt elutasította, mivel az adott szakvélemény megalapozott, az eljárás során semmiféle olyan adat nem merült fel, amely a vádlott epilepsziás rohamának lehetőségét alátámasztotta volna.

[20] A kifejtettek folytán az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 606. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltaknak megfelelően megváltoztatta, míg egyebekben helybenhagyta azt a Be. 605. § (1) bekezdése értelmében.

[21] A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől előzetes fogva tartásban töltött idő szabadságvesztés büntetésbe történő további beszámítása a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdésén alapul.

[22] Az ítéltáblán az ítélet meghozatalára tanácsülésen, a veszélyhelyzet megszűnésével összefüggő átmeneti szabályokról és a járványügyi készültségről szóló 2020. évi LVIII. törvény 210. § (7) bekezdése alkalmazásával került sor. A másodfokú bíróság az ügydöntő határozatot a Be. 452. § (1) bekezdése szerint foglalta írásba, mely teljeskörűen tartalmazza a Be. 561. § (3) bekezdésében foglaltakat, annak közlése kézbesítés útján történik.

Debrecen, 2021. szeptember 15.

Dr. Balla Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr. Nagy Éva s.k. előadó bíró,
Dr. Diószegi Attila s.k. bíró

Záradék: A Miskolci Törvényszék 17.B.35/2020/107. számú ítélete az ítéltábla jelen határozatával a mai napon jogerős.

Debrecen, 2021. szeptember 15.

Dr. Balla Lajos s.k.
a tanács elnöke